

La col·lecció de dibuixos de Palau i Fabre

Fins el març del 2010 la Fundació Palau de Caldes d'Estrac presenta l'exposició 'La col·lecció d'un poeta. Els dibuixos de la Fundació Palau'. Una col·lecció feta sota l'empara de Pablo Picasso i la vindicació de Joan Miró

L'exposició mostra al voltant de cent vint dibuixos que van del període modernista i noucentista fins a artistes actuals, amb noms com Nogués, Nonell, Rebull, Mompou, Palau i Oller, Gargallo, Miró, Ponç, Tàpies, Perejaume i Barceló.

'Sovint, explica el director de la Fundació, Josep Sampera, aquests dibuixos es presenten acompanyats de documents que il·lustren les relacions i la col·laboració de Palau i Fabre amb aquests artistes i revelen aspectes nous de la seva complexa vida i trajectòria. L'exposició mostra originals, planxes i exemplars de la revista POESIA que Palau editava en solitari, en plena clandestinitat dels anys quaranta, amb la col·laboració d'artistes nous i vells, com Miró (aleshores mig reclòs a Barcelona), Rebull, Sunyer, i d'altres. També hi veiem testimonis de la seva relació amb poetes-artistes com Jean Cocteau, Rafael Alberti o García Lorca (que li feu una dedicatòria quan Palau, als divuit anys, el va entrevistar per a La Humanitat, amb motiu de l'estrena de 'Yerma' a Barcelona).'

L'exposició comença amb els dibuixos de Palau i Oller, el seu pare, i la col·lecció que ell va començar a fer, amb dibuixos de Josep Mompou, Xavier Nogués, Isidre Nonell... Després es poden veure els dibuixos que Palau va anar adquirint al llarg dels anys. L'apartat 'El gust del poeta: artistes moderns', conté autors per a ell força especials, com Pau Gargallo, Ramon Calsina, Francesc Labarta, Josep Maria Mallol i Suazo, Ricard Opisso i Ismael Smith. Després, 'El gust del poeta: artistes contemporanis', inclou obres d'artistes cabdals de la nostra història recent, i que foren tractats personalment per Palau i Fabre. D'alguns només es conserven dedicatòries, acompanyades d'imatges o símbols, com és el cas d'Antoni Tàpies o Miquel Barceló, i la resta es compon dels dibuixos de Joan Ponç i la presència de Perejaume, Revistes Poesia, Ariel i entorns.

El president de la fundació, Tomàs Nofre, diu que, entre moltes altres coses, 'veiem, des d'una perspectiva poc coneguda fins ara, la importància del pare i dels amics del pare; veiem la feina extraordinària de l'època de la revista Poesia; veiem el naixement i la consolidació d'un criteri artístic.'

Segons el comissari, Joan Abelló, 'la vida de Palau i Fabre (1917-2008) és un testimoni valuós d'una època heroica, de gran transcendència per la pròpia supervivència del país i la seva cultura, a la qual tant ha contribuït. I és també el dubte existencial, de la tria entre el bé i el mal, el que és correcte i el que és incorrecte, el nou i el vell i, sobretot, l'expressivitat de l'art i la complexitat de la literatura, que domina tot el seu itinerari biogràfic, i és el motor de la seva col·lecció d'art. Una col·lecció d'art dominada per la presència aclaparadora d'un monstre de l'excel·lència: Picasso. El consens entre el nou i el vell, o entre l'abstracció i la figuració, o bé entre el que és clàssic i el que és modern, és una de les característiques importants de la col·lecció de dibuixos de la Fundació Palau.'

5 desembre 2009

Una notícia de VilaWeb.cat
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)